

هو الابهی - ای مخمور جام الهی، در بریة ارض مقدسه...

حضرت عبدالبهاء

اصلی فارسی

۱۳۱

هو الابهی

ای مخمور جام الهی، در بریة ارض مقدسه صحرای سیناء بقعه مبارکه وادی طوی طور تجلی بزموسی سدره منتهی مرتفع گردید و آتش موسی نمود رخ و ندای حق بلند شد و ولوله در اقطار عالم انداخت و گوشزد شرق و غرب گردید. هر اذن واعیه چون استماع این ندای جانفزا کرد لبیک گوین شد و فریاد ربنا انا سمعنا منادیا ینادی للایمان ان آمنوا بربکم فآمننا از جان برآورد و هر نفسی مظهر صم بکم عمی فهم لایرجعون بود این هذا الاساطیر الاولین گفت. سبحان الله نفوسی که از شجر و حجر و مدر بلکه علف صحرا به ادعای خویش ندای الهی می شنیدند و چون از سدره انسان در کمال فصاحت و بلاغت به ابداع الحان بلند شد انکار نمودند، اینجا محل حیرت است و جای حسرت تا انوار یهدی من یشاء در زجاجه یختص برحمته من یشاء روشن و ظاهر گردد هذا هو الحق.

ربّ اید عبدک الذی استشرق انوار احدیتک من مصباح هدایتک و سمع نداءک الاحلی المرتفع من ملکوتک الابهی و ایده بشدید القوی و نور قلبه بالآیة الکبری و اشرح صدره بفیوضاتک الاعلی من جبروتک الاسمی انک مالک الآخرة و الأولى . ع ع

ORIGINAL

AUDIO